

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 16C/39/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714203843
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kovalčíková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6714203843.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v spore vedenom pred sudkyňou JUDr. Janou Kovalčíkovou, v právnej veci žalobcu: D. J., F. XX.XX.XXXX, T. B. XXX, Z. J., zast. Lion Law Partners s.r.o., Horná 32, Banská Bystrica, IČO: 36 862 461, proti žalovanému: Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, Bratislava 1, o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2.473,73 Eur spolu s 5,25 %-ným úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 02.02.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

II. Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu 100 percent trov konania.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. XXCo XXXX/XXXX-XXX zo dňa 28.01.2016 zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen, č.k. 16C 39/2014-109 zo dňa 30.09.2014, v ktorom súd zaviazal žalovaného Slovenskú republiku - Ministerstvo spravodlivosti SR na náhradu škody vo výške 2.473,73 Eur s 5,25 %-ným úrokom z omeškania ročne z tejto sumy do 02.02.2014 do zaplatenia. V uznesení Krajského súdu Banská Bystrica je uvedené, že súd má prejednať nárok žalobcu so správnym orgánom, ktorý je oprávnený v mene štátu konať, a to s Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky.

2. Podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

3. Žalobca si žalobou zo dňa 19.03.2014 uplatnil voči žalovanému Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti, právo na zaplatenie 2.473,73 Eur spolu s 5,25 %-ným úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 02.02.2014 do zaplatenia titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

4. Na základe rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, uznesením XXCo XXXX/XXXX-XXX zo dňa 28.01.2016, právoplatné 04.03.2016 súd opakovane prejednal vec so Slovenskou republikou - Generálnou prokuratúrou SR. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky sa oboznámila so spisom, podala vyjadrenie zo dňa 21.06.2016, v ktorom uviedla, že navrhuje žalobu zamietnuť. Zo spisového materiálu veci vedenej na Okresnom súde Zvolen, č.k. XT XX/XXXX vyplýva, že nárok na náhradu škody nevznikol. Žalovaný, Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR nie je pasívne legitimovaným subjektom na náhradu škody.

5. Na pojednávaní dňa 25.10.2016 žalovaný navrhol návrh zamietnuť, namietol pasívnu legitimáciu, zotrúva na zákonnosti prokuratúry keď za danej dôkaznej situácie nebol možný postup, resp. iný postup ako to uvádzal žalobca, ako je zastaviť trestné stíhanie alebo postúpiť vec. Je potrebné skúmať príčinnú

súvislosť keď tá zodpovedá za nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup a nie je závislý od konania ako taký. Žiadal ohľadne účelnosti zistiť či trovy boli vynaložené účelne.

6. Súd na základe predložených listinných dokladov zistil nasledujúci skutkový stav:

7. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície - odbor vyšetrovania, Zvolen, značka ČVS: Z.-XXX/OVK-W.-XXXX zo dňa 14.10.2010 bol žalobca stíhaný ako obvinený zo zločinu ublíženia zdraví a nebezpečného vyhrážania na tom základe, že 29.09.2009 okolo 7.00 hod. pred bránou rodinného domu č. 89 v obci B. tým, že napadol D. R., F. XX.XX.XXXX tak, že päšťami rúk ho 2x udrel do tváre, čím mu spôsobil poranenia, a to pomliaždenia tváre, pomliaždenie ľavej očnénice, zlomeninu nosa a zlomeninu nosovej priehradky. Jeho práce neschopnosť si vyžiadala 63 dní. Od 29.09. do 15.12.2009 sa mu telefonicky, prostredníctvom sms z telefónneho čísla XXXXXXXXXX, vyhrážal, že keď ho dochytí, tak mu nožom vyberie všetky črevá zo žalúdku, „dneska zdochneš mojimi rukami ty debil“ ako aj inými výrazmi, ktoré v ňom vzbudili obavu, že svoje vyhrážky dokoná.

8. Okresné riaditeľstvo PZ Zvolen, Úrad justičnej a kriminálnej polície, odbor vyšetrovania dňa 18.11.2010 zmenilo právnu kvalifikáciu na nebezpečné vyhrážanie, bolo to doručené žalobcovi 18.11.2010.

9. Okresná prokuratúra Zvolen dňa 13.07.2011 podala obžalobu na žalobcu. Odvolanie adresované Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Zvolen, zo dňa 19.11.2010 sa nachádza na č.l. 16 - 17.

10. Okresný súd Zvolen vydal trestný rozkaz XT XX/XX-XXX zo dňa 19.09.2011 kde uznal obvineného D. J. vinného zo skutku uvedeného v obžalobe. D. J. dňa 10.10.2011 podal odpor voči trestnému rozkazu. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen XT XX/XXXX-XXX zo dňa 16.04.2012 bol obžalovaný D. J. uznaný vinný zo skutkov popísaných v obžalobe, voči tomu sa odvolal dňa 19.04.2012, doplnil odvolanie dňa 12.07.2012.

11. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom XTo XX/XXXX zo dňa 02.08.2012 zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen XT XX/XX zo dňa 16.04.2012 a obžalovaného D. J.Á. oslobodil spod obžaloby.

12. D. J. bol zastúpený Lion Law Partners s.r.o., Banská Bystrica, na základe zmluvy o poskytovaní právnej pomoci zo dňa 03.03.2011. Zástupca žalobcu vyčíslil náhradu trov konania na č.l. 53 vo výške 2.473,73 Eur. Žalobca mu zaplatil 15.03.2011 sumu 400,- Eur, 26.01.2012 sumu 500,- Eur, 17.05.2013 sumu 1.573,73 Eur. Poškodený D. J. dňa 24.07.2013 podal žiadosť na Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prejednanie nároku a požiadal o náhradu škody vzniknutej v dôsledku nezákonného rozhodnutia, ktorá poškodenému vznikla vo výške 2.473,73 Eur. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku dňa 16.08.2013 podal aj na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky.

13. Krajský súd v Banskej Bystrici poukázal na tú skutočnosť, že pasívne legitimovaným v konaní o náhradu škody spôsobenej orgánom verejnej moci je vždy Slovenská republika bez ohľadu na tú skutočnosť, ktorý orgán Slovenskej republiky koná v jej mene. Označenie správneho štátneho orgánu v žalobe, ktorý koná za štát v rozsahu svojej pôsobnosti nie je otázkou pasívnej legitímácie štátu v konaní, resp. s pasívnou legitímáciou štátu nesúvisí. Na základe uvedeného okresný súd mal konať s Generálnou prokuratúrou SR. Súd nie je pri posudzovaní správnosti označenia orgánu príslušného konať v mene štátu, viazaný predchádzajúcim (ne) konaním orgánov štátu pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody. Rozhodujúci je obsah žaloby, z ktorej musí byť zrejmé rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktorým mala byť spôsobená škoda. K otázke označenia, resp. určenia orgánu poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. XCdo XXX/XXXX zo dňa 26.09.2012, v ktorom uviedol, že riadne označenie štátu, ako žalovaného účastníka konania je náležitosťou riadnej žaloby na začatie konania. Štát je ako účastník konania označený riadne, ak je súčasne s ním označený príslušný štátny orgán, ktorý bude za štát konať. Neoznačenie toho, kto má za štát konať, má za následok neúplnosť žaloby so súčasným vznikom povinnosti súdu pokúsiť sa o odstránenie tejto vady. V prípade, že účastník konania síce štátny orgán, ktorý má za štát konať, označí, ale uplatnený nárok do pôsobnosti tohto štátneho orgánu nepatrí, alebo označí subjekt, ktorý štátnym orgánom nie je, resp. nie je ani právnym subjektom, nejde o vadu žaloby ani o nedostatok podmienky konania. Odvolací súd zastával právne názory v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Z tohto dôvodu, ak ide v konaní o náhradu škody podľa Zákona č. 214/2003 Z. Z., aplikáciu alebo interpretáciu ust. § 4

ods. 1 a 2 tohto zákona nesprávnym spôsobom, v dôsledku čoho za orgán verejnej moci, ktorý má konať v mene štátu považuje orgán verejnej moci, ktorý by pri zákone zodpovedajúcej aplikácii alebo interpretácii uvedeného ustanovenia za taký (v mene štátu konajúci orgán) nemal byť považovaný, ide o nesprávnosť, nedostatok situovaný do rámca súdom uskutočnenej aplikácie alebo interpretácie právnej normy, teda nejde o nesprávnosť procesnú, či procedurálnu, ale o nesprávnosť, ktorá spadá do rámca činnosti súdu, ktorá vyúsťuje do právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Krajský súd konštatoval, že žalobca voči žalovanému uplatnil náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle ustálenej judikatúry sa nárok na náhradu škody spôsobenej trestným stíhaním, ktoré skončilo zastavením stíhania alebo oslobodením spod obžaloby, posudzuje podľa ust. § 5 zák. č. 514/2003 Z. z.. V zmysle ust. § 4 ods. 1 na úseku trestného konania, ktoré začína vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania a je zavŕšené podaním obžaloby, vykonávajú svoju pôsobnosť tak vyšetrovateľ policajného zboru, ako aj prokurátor. Nadobudnutím účinnosti zákona č. 412/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 514/2003 Z.z. došlo k precizovaniu orgánu, ktorý je orgánom konajúcim v mene štátu. Súdna prax dospela k záveru, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, má rovnaké dôsledky ako zrušenie tohto uznesenia pre nezákonnosť (§ 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.) aj zastavenie trestného stíhania; rovnaké následky vo vzťahu k zákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia pripísala súdna prax aj oslobodeniu spod obžaloby (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. XCdo XXX/XXXX alebo uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. XCdo XXX/XXXX). Zodpovednosť štátu za škodu je koncipovaná ako objektívna, teda bez ohľadu na akékoľvek zavinenie. V tejto súvislosti preto platí, že ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré je skončené oslobodením spod obžaloby, treba hľadať nielen v ustanovení § 46 ods. 3 Ústavy SR, ale vo všeobecnej rovine predovšetkým v čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, teda v princípoch materiálneho právneho štátu. Ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Nemožno totiž prehliadnuť, že štát nemá slobodnú vôľu, ale je povinný striktné dodržiavať právo v jeho ideálnej interpretácii. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. Zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odčinená. Súdna prax dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, ako je tomu aj v prejednávacom prípade, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti zákonnosti začatia vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania (porovnaj napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. XCdo XXX/XXXX, XMcdo XX/XXXX). V dôsledku toho je nedôvodná námietka žalovaného, že žalobca si trestné stíhanie zaviniel sám, pretože skúmanie zavinenia poškodeného vo vzťahu k vzniku škody prichádza v zmysle § 8 ods. 6 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z. do úvahy len pri rozhodnutí o treste, o ochrannom opatrení, alebo o väzbe, teda nie pri uznesení o vznesení obvinenia. Právna úprava zmenená zákonom č. 412/2012 účinná od 01.01.2013 neobsahuje prechodné ustanovenia, preto sa v zmysle princípu nepravej retroaktivity sa uplatní aj na všetky neskončené konania o náhradu škody voči štátu spôsobenej nezákonným rozhodnutím. V zmysle § 4 ods. 1 písm. b) zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom do 31. 12. 2012, konalo vo veci náhrady škody Ministerstvo vnútra SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru; v zmysle § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2012 konala vo veci náhrady škody Generálna prokuratúra SR, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo v správnom konaní. V zmysle § 4 ods. 1 písm. l) zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2012 konal vo veci náhrady škody orgán príslušný podľa písm. a) až písm. j), u ktorého bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci. Ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý. Nadobudnutím účinnosti zák. č. 412/2012 Z. z., ktorým sa zmenil a doplnil zákon č. 514/2003 Z. z. došlo od 01. 01. 2013 k zmene, a to výslovne k spresneniu vymedzenia pôsobnosti jednotlivých štátnych orgánov v zmysle ich kompetencie konať za štát v prípadoch nárokov na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. V zmysle § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 tohto

zákona v znení účinnom od 01. 01. 2013 vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 tohto zákona tak, ako tomu je i v tomto prípade, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom, alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Krajský súd mal za to, že v žiadnom prípade nevyplýva, že by ku škode malo dôjsť v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom, resp. jeho nesprávnym úradným postupom. Preto sa nestotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu. Okresný súd nesprávne posúdil, že zodpovedný za vznik škody, má byť Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Pochybením je, že okresný súd prvotne uznal žalobcu vinným až po tom čo Krajský súd v Banskej Bystrici odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Zvolen zrušil a oslobodil žalobcu spod obžaloby. Krajský súd mal za to, že v dôsledku pochybenia Okresného súdu Zvolen žalobcu spod obžaloby oslobodil.

14. Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01. 01. 2013 koná vo veci náhrady škody Ministerstvo vnútra SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ policajného zboru alebo poverený príslušník policajného zboru a súčasne po 1.) prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa policajného zboru alebo povereného príslušníka policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo po 2.) vyšetrovateľ policajného zboru alebo poverený príslušník policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

15. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01. 01. 2013 koná vo veci náhrady škody Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo v správnom konaní.

16. V zmysle § 4 ods. 1 písm. m) zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01. 01. 2013 koná vo veci náhrady škody orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku, ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

17. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

18. V zmysle vyššie uvedených ustanovení je zrejmé, že zákonom č. 412/2012 došlo k presnejšiemu vymedzeniu oprávnenia jednotlivých štátnych orgánov konať za štát v konaní o náhradu škody podľa zák. 514/2003. Nezákonným rozhodnutím je stále uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré vydal príslušný policajt. Oprávnenie Ministerstva vnútra konať za štát v rámci konania o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, zostala z hľadiska prejednávanej veci zachovaná len pre prípad, že prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu policajta a nepodal obžalobu. V opačnom prípade je potrebné dospieť k názoru, že Ministerstvo vnútra SR oprávnenie konať za štát nemá, preto v prípade, že prokurátor podanú sťažnosť obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietne a následne podá obžalobu príslušnému súdu, zakladá tým oprávnenie Generálnej prokuratúry SR konať za štát v následnom konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z. z.. Prokurátor svojím aktívnym konaním, a to podaním obžaloby zachoval nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia, teda aj nezákonnosť trestného stíhania hoci mu právny poriadok dáva oprávnenie konať aj inak, napr. zastaviť trestné stíhanie alebo postúpiť vec. Na uvedenom závere nič nemení ani to, že sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia žalobca nepodal. K spôsobeniu škody v tomto prípade zo strany prokurátora nedochádza vydaním nezákonného rozhodnutia, ale tým, že nevyužívajúc svoju kompetenciu nezákonné rozhodnutie nezrušil, trestné stíhanie obvineného nezastavil, nepostúpil vec, teda osvojil si závery nezákonného rozhodnutia a podal na jeho základe obžalobu. Orgánom oprávneným konať v mene štátu je Generálna prokuratúra SR.

19. K aplikácii ust. § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., zásada, podľa ktorej je poškodený povinný využiť riadny opravný prostriedok sa nevyžaduje, ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, a ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom a nejde o konanie, na ktoré sa vzťahujú predpisy o správnom konaní. V prejednávanom prípade prokurátor nerozhodoval o sťažnosti obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia, keďže tento opravný prostriedok obvinený nepodal, avšak bez ohľadu na to, či predmetný opravný prostriedok podal

alebo nie, došlo zo strany prokurátora k tomu, že tento voči obvinenému podal obžalobu príslušnému súdu, čím nielen že založil oprávnenie Generálnej prokuratúry SR konať za štát v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale zároveň svojím aktívnym konaním, a to podaním obžaloby, zachoval nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia, hoci mu právny poriadok dáva oprávnenie konať aj inak. Okolnosť, že by obvinený v trestnom konaní podal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť, je významná len z pohľadu toho, či došlo zo strany prokurátora k jej zamietnutiu alebo nie, a od toho odvodzujúcej sa skutočnosti, na základe ktorej vzniká oprávnenie konkrétneho orgánu konať za štát (Ministerstvo vnútra SR alebo Generálna prokuratúra SR). Proti prokurátorom podanej obžalobe nemohlo zo strany obvineného dôjsť k podaniu opravného prostriedku. V zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. nie je možné striktno trvať na splnení podmienky vyčerpania riadneho opravného prostriedku. Naviac, za situácie, kedy prokurátorom, ktorý má povinnosť na zákonnosť prípravného konania dohliadať z úradnej povinnosti (§ 174 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku), obžaloba podaná bola, čím dal prokurátor najavo, svoje presvedčenie o dôvodnosti a zákonnosti začatého trestného stíhania, možno vychádzať z predpokladu, že sťažovateľova sťažnosť by úspešná nebola. (rozhodnutie ÚS ČR, sp. zn. I. ÚS 1066/11). Podstatou uplatňovania verejnej moci v demokratickom právnom štáte je princíp dobrej viery jednotlivca v správnosť aktov verejnej moci a ochrana dobrej viery v nadobudnuté práva konštituované aktami verejnej moci, či už v individuálnom prípade plynú priamo z normatívneho právneho aktu, alebo z aktu aplikácie práva. Princíp dobrej viery pôsobí bezprostredne v rovine subjektívneho základného práva ako jeho ochrana, v rovine objektívnej sa potom prejavuje ako princíp prezumpcie správnosti aktu verejnej moci. Spôsobiť škodu za určitých okolností môže aj nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré bolo vydané in favor poškodeného účastníka, a ktoré bolo dodatočne ako nezákonné zrušené, hoci k tomu došlo nezávisle na jeho procesnej aktivite.

20. Súd opakovane posúdil návrh žalobcu so správnym orgánom, ktorý bol oprávnený v mene štátu konať, a to s Generálnou prokuratúrou SR, táto sa oboznámila so spisom a s listinnými dôkazmi v ňom obsiahnutých. K žalobe žalobcu sa vyjadrila. Súd opakovane posúdil či sú splnené predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu, a to nezákonné rozhodnutie, obžaloba prokurátora. Vznikla mu škoda, trovy účelne vyplatené advokátovi. Medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody existuje príčinná súvislosť.

21. Súd nevykonával v konaní ďalšie dokazovanie, nakoľko účastníci podľa Civilného sporového poriadku ďalšie dôkazy nenavrhli.

22. Súd preskúmal trovy obhajoby, ktoré pozostávajú z úkonov, a to dňa 03.03.2011 prevzatie a príprava zastúpenia v sume 92,63 Eur, dňa 04.03.2011 OR PZ Zvolen - nahliadnutie do vyšetrovacieho spisu v sume 92,63 Eur, dňa 14.04.2011 OR PZ Zvolen - účasť na konfrontácii poškodený - obvinený (09.10 - 12.00 hod.) v sume 92,63 Eur, dňa 14.04.2011 OR PZ Zvolen - účasť na konfrontácii svedok - obvinený (12.30 - 14.15 hod.) v sume 92,63 Eur, dňa 06.05.2011 OR PZ Banská Bystrica - účasť na výsluchu znalca (8.45 - 10.15 hod.) v sume 92,63 Eur, dňa 24.05.2011 OR PZ Zvolen - účasť na výsluchu svedka (T.) (10.00 - 11.10 hod.) v sume 92,63 Eur, dňa 24.05.2011 OR PZ Zvolen - účasť na výsluchu svedka (A.) (11.10 - 12.00 hod.) v sume 92,63 Eur, dňa 16.06.2011 OR PZ Zvolen - účasť na výsluchu svedka (zamestnanec Soc. poisť.) (13.05 - 14.00 hod.) v sume 92,63 Eur, dňa 01.07.2011 OR PZ Zvolen - účasť na preštudovaní vyšetrovacieho spisu (08.30 - 09.40 hod.) v sume 92,63 Eur, dňa 10.10.2011 odpor proti trestnému rozkazu v sume 92,63 Eur, dňa 23.01.2012 účasť na hlavnom pojednávaní pred OS Zvolen v sume 95,37 Eur, dňa 16.04.2012 účasť na hlavnom pojednávaní pred OS Zvolen (08.15 - 10.42 hod.) v sume 190,74 Eur, dňa 19.04.2012 sťažnosť v sume 95,37 Eur, dňa 30.04.2012 odvolanie v sume 95,37 Eur, dňa 09.07.2012 doplnenie odvolania v sume 95,37 Eur, dňa 02.08.2012 účasť na verejnom zasadnutí pred KS Banská Bystrica v sume 95,37 Eur. Odmena advokáta spolu bez režijných paušálov, bez DPH v sume 1.593,89 Eur. 0x režijný paušál 6,95 Eur za úkony vykonané od 01.01.2009 do 31.12.2009 v sume 0,- Eur, 0x režijný paušál 7,21 Eur za úkony vykonané od 01.01.2010 do 31.12.2010 v sume 0,- Eur, 10x režijný paušál 7,41 Eur za úkony vykonané od 01.01.2011 do 31.12.2011 v sume 74,10 Eur, 6x režijný paušál 7,63 Eur za úkony vykonané od 01.01.2012 do 31.12.2012 v sume 45,78 Eur. Odmena advokáta a režijné paušály spolu (bez DPH) v sume 1.713,77 Eur. Odmena advokáta, režijné paušály, súdne poplatky a iné výdavky spolu (bez DPH) v sume 1.713,77 Eur. Náhrada cestovného (základná náhrada + spotrebované pohonné hmoty) § 15 písm. a) adv. tarify: za cestu vykonanú dňa 04.03.2011 z Banskej Bystrice do Zvolena a späť vo vzdialenosti 52 km, základnej náhrade za 1 km 0,183 Eur, spotrebe litrov na 100 km 6,0, cene za liter paliva 1,302 Eur - v sume 13,578 Eur, za cestu vykonanú

dňa 15.03.2011 z Banskej Bystrice do Zvolena a späť vo vzdialenosti 52 km, základnej náhrade za 1 km 0,183 Eur, spotrebe litrov na 100 km 6,0, cene za liter paliva 1,332 Eur - v sume 13,672 Eur, za cestu vykonanú dňa 14.04.2011 z Banskej Bystrice do Zvolena a späť vo vzdialenosti 52 km, základnej náhrade za 1 km 0,183 Eur, spotrebe litrov na 100 km 6,0, cene za liter paliva 1,360 Eur - v sume 13,759 Eur, za cestu vykonanú dňa 06.05.2011 z Banskej Bystrice do Zvolena a späť vo vzdialenosti 52 km, základnej náhrade za 1 km 0,183 Eur, spotrebe litrov na 100 km 6,0, cene za liter paliva 1,371 Eur - v sume 13,794 Eur, za cestu vykonanú dňa 24.05.2011 z Banskej Bystrice do Zvolena a späť vo vzdialenosti 52 km, základnej náhrade za 1 km 0,183 Eur, spotrebe litrov na 100 km 6,0, cene za liter paliva 1,354 Eur - v sume 13,740 Eur, za cestu vykonanú dňa 16.06.2011 z Banskej Bystrice do Zvolena a späť vo vzdialenosti 52 km, základnej náhrade za 1 km 0,183 Eur, spotrebe litrov na 100 km 6,0, cene za liter paliva 1,338 Eur - v sume 13,691 Eur, za cestu vykonanú dňa 01.07.2011 z Banskej Bystrice do Zvolena a späť vo vzdialenosti 52 km, základnej náhrade za 1 km 0,183 Eur, spotrebe litrov na 100 km 6,0, cene za liter paliva 1,339 Eur - v sume 13,694 Eur, za cestu vykonanú dňa 23.01.2012 z Banskej Bystrice do Zvolena a späť vo vzdialenosti 52 km, základnej náhrade za 1 km 0,183 Eur, spotrebe litrov na 100 km 6,0, cene za liter paliva 1,395 Eur - v sume 13,868 Eur, za cestu vykonanú dňa 16.04.2012 z Banskej Bystrice do Zvolena a späť vo vzdialenosti 52 km, základnej náhrade za 1 km 0,183 Eur, spotrebe litrov na 100 km 6,0, cene za liter paliva 1,480 Eur - v sume 14,134 Eur. Náhrada cestovného za vykonané cesty spolu (zaokrúhlené na celé eurocenty nadol) v sume 123,93 Eur. Náhrada za stratu času (čas strávený cestou do miesta pojednávania a späť - § 17 adv. tarify), a to dňa 04.03.2011 za cestu z Banskej Bystrice do Zvolena a späť, za počet začatých polhodín 2, náhrady aj za začatú polhodinu 12,35 Eur, celkom v sume 24,70 Eur, dňa 15.03.2011 za cestu z Banskej Bystrice do Zvolena a späť, za počet začatých polhodín 2, náhrady aj za začatú polhodinu 12,35 Eur, celkom v sume 24,70 Eur, dňa 14.04.2011 za cestu z Banskej Bystrice do Zvolena a späť, za počet začatých polhodín 2, náhrady aj za začatú polhodinu 12,35 Eur, celkom v sume 24,70 Eur, dňa 06.05.2011 za cestu z Banskej Bystrice do Zvolena a späť, za počet začatých polhodín 2, náhrady aj za začatú polhodinu 12,35 Eur, celkom v sume 24,70 Eur, dňa 24.05.2011 za cestu z Banskej Bystrice do Zvolena a späť, za počet začatých polhodín 2, náhrady aj za začatú polhodinu 12,35 Eur, celkom v sume 24,70 Eur, dňa 16.06.2011 za cestu z Banskej Bystrice do Zvolena a späť, za počet začatých polhodín 2, náhrady aj za začatú polhodinu 12,35 Eur, celkom v sume 24,70 Eur, dňa 01.07.2011 za cestu z Banskej Bystrice do Zvolena a späť, za počet začatých polhodín 2, náhrady aj za začatú polhodinu 12,35 Eur, celkom v sume 24,70 Eur, dňa 23.01.2012 za cestu z Banskej Bystrice do Zvolena a späť, za počet začatých polhodín 2, náhrady aj za začatú polhodinu 12,71 Eur, celkom v sume 25,42 Eur, dňa 16.04.2012 za cestu z Banskej Bystrice do Zvolena a späť, za počet začatých polhodín 2, náhrady aj za začatú polhodinu 12,71 Eur, celkom v sume 25,42 Eur. Náhrada za stratu času spolu v sume 223,74 Eur. Odmena advokáta, výdavky, cestovné a náhrada za stratu času spolu (bez DPH) v sume 2.061,44 Eur plus 20 % DPH z celej odmeny, výdavkov, náhrad cestovného a straty času (§18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., advokátska tarifa v znení vyhlášky č. 209/2009 Z.z. platnej od 01.06.2009) v sume 412,29 Eur. Odmena advokáta, výdavky, cestovné a strata času aj s DPH celkom v sume 2.473,73 Eur.

23. Vzhľadom na tvrdenie žalovaného, že má zistiť či jednotlivé trovy boli vynaložené účelne, súd zistil, že trovy boli vynaložené účelne, a preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie žalobcovi 2.473,73 Eur.

24. Žiadosť o prerokovanie nároku bola pôvodnému žalovanému Ministerstvu spravodlivosti SR doručená 01.08.2013, začala plynúť 6 mesačná lehota na uspokojenie nároku, táto uplynula 01.02.2014, preto po uplynutí tejto lehoty sa podľa § 16 ods. 1 Zák. 514/2003 Z.z. dostal žalovaný do omeškania. Toto podanie bolo doručené, postúpené Generálnej prokuratúre SR, preto sa žalovaný do omeškania dostal od 02.02.2014. Výška úrokovej sadzby je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, a preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie žalobcovi 5,25 %-ného úroku z omeškania ročne z dlžnej sumy 2.473,73 Eur od 02.02.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

25. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Žalobca bol úspešný, žalovaný neúspešný, vzniklo mu právo na náhradu trov konania. Žalobca má preto nárok voči žalovanému na náhradu 100 percent trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok); ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 ods. 1, § 376 ods. 1 CSP).